

Strajk głodowy anarchistycznych więźniów

27 czerwca 2014

Od 23 czerwca 2014 roku, uwięzieni anarchistyczni bojownicy uczestniczą w masowym strajku głodowym więźniów, skierowanym przeciwko nowej ustawie powołującej do życia tzw. „placówki maksymalnego bezpieczeństwa”. Mobilizacja objęła wszystkie greckie więzienia i jest kulminacją serii akcji protestacyjnych, jak również ogólnokrajowej głodówki, mającej swój początek w dniu 18 czerwca 2014.

Ustawa, poza wieloma mniejszymi zmianami, ma na celu utworzenie placówek o zaostrzonym rygorze (typu C) oraz wydzielenie specjalnych izolowanych skrzydeł w pozostałych więzieniach. Wszyscy towarzysze oskarżeni lub skazani w ramach prawa antyterrorystycznego, będą odbywać karę w placówkach tego typu, gdzie pozostaną przez okres co najmniej 10 lat (w praktyce na zawsze, gdyż pobyt w placówkach typu C może zostać przedłużony o 2 lata za każdym razem, gdy jednostka będzie oznaczana przez władze więzienia jako „niebezpieczna”), bez prawa do zwolnienia warunkowego, czy przepustek. Restrykcje obejmą także widzenia oraz kontakty z bliskimi i towarzyszami spoza więziennych murów.

Ponadto, sprawowanie pieczy nad więzieniami będzie całkowicie powierzone greckiej policji. W tym celu przewidziano specjalne przepisy dotyczące „kontroli i interwencji w zakładach karnych”. Innymi słowy, nasi towarzysze będą nieustannie zastraszani przez bydlaków z oddziałów EKAM. Szczególnie istotny jest fakt, iż nowa ustawa zapewnia prawną kurtynę dla tworzenia bazy danych DNA. Budna robota polegająca na profilowaniu zostanie powierzona uczelniom publicznym oraz laboratoriom badawczym. Wreszcie, szczególny nacisk położono na korzystne traktowanie donosicieli, współpracujących z władzami i dostarczających informacji, a także ściganie

uciekinierów i walkę z grupami partyzantki miejskiej.

Czytając projekt ustawy, szybko orientujemy się co do jej prawdziwych intencji. Ma ona uderzać w wywrotowych anarchistycznych więźniów oraz szeroko pojmowanego wroga wewnętrznego. Międzynarodowe doświadczenia pokazują nam, że celem takich placówek jest izolacja, a także psychiczna i fizyczna eliminacja wrogów demokratycznego reżimu oraz zastraszenie reszty anarchistycznych rebeliantów.

Liczba strajkujących więźniów na dzień 23 czerwca prezentuje się następująco (liczba ta cały czas rośnie): Korydallos w Atenach – 1300 więźniów, Patras – 550 więźniów, Grevena – 400 więźniów, Larisa – 300 więźniów, Chania na Krecie – 280 więźniów, Domokos (gdzie państwo greckie zamierza ustanowić pierwsze więzienie o zaostrzonym rygorze) – 240 więźniów, Amfissa – 200 więźniów, Korfu – 120 więźniów, Trikala – 120 więźniów, Malandrino – 120 więźniów, Avlonas (poprawczak) – 100 więźniów, Nigrita w Serres – 80 więźniów i Nafplion – 50 więźniów.

Źródło: [Grecja w Ogniu](#)